

για· σὲ τὸν Γεώργιον Ζαλακώσταν, ποιητὴν τῶν δα- εἰκὼν τοῦ περιφήμου Ζωγράφου (Δεῖνα) παριστάνουσα κρύβει καὶ τὰς τελευταίας γυναῖκας. — Τίδοù τὸ εἰκόνας τὸν μῆθον τῆς Διαβόλης τοῦ Λουκιανοῦ... Τὸ πρὸς τὴν ἀριστερὰν γινείν τῆς εἰκόνος λογιών πρόσωπον εἶναι... ὁ Φένόνος! — Ἀνάμεμά σε, Ζωγράφε, μὲ τὴν τέγνην σου! ἔκρεξα· σήμερον εἰκανισας πα- λαιῶν γνώριμον τῆς νεότητός μου μοῦ συνεκινητας τὴν καρδιαν...

Εἰς ἐν τῷ Παρισινῶν Μουσείων (δέν ἐνθαμ- μψι μὰ τὸν Θεὸν εἰς ποῖον, νομίζω δομως εἰς τὸ τοῦ Louvre) ἐν ὅμιλῳ τῶν ἀνθεμῶν ἔγατκον, ὃς οἱ λοι-

ποί, βλέπον, τὰ ἑκατὸν εὐρεταρύμενα ἀνταναγκάμενα τὴν καρδιαν...

Εἳς Ζωγραφικῆς τέγνης, εἴδα μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ εἰκόνα μεγάλην πολλὰ παριστάνουσαν πρόσωπα, ὃν δὲν εἶναι κολακευτικὸν νὰ είναι τις πολύταρχος,

ἐν τῷ ὅποισιν, τὸ πρὸς τὴν γυναῖκαν τῆς εἰκόνος, σὲ εἶναι ἐνιστεῖ δυστύχημα νὰ ἔναιται τις ισγνός. Ζήτω,

τίμοια τόσον, ώστε ἔιλαμβος ἔκρεξα «Κύριε ἐ λατέρνη, ἡ εἰπραπελία! καὶ ἂν καταδέγεται, μιμή- λέγον! πῶς εὑρίσκεται ὁ ζαλακώστας ἐδῶ;» 'Αλλ' αὐτοῦ με ὡς πρὸς τοῦτο. Ήλήν ἐσλασσόημα!.. με-

τὴν διατίτης σὲ βεβαιώ ἔτοι κατὰ τὸν Μολλιέσειον μεῖται σὺ ποτέ;;

ἔκπρασιν ὡς ἐνιητὸν πύριον σταγγιδιώτιον δάματος. Δέν δέ-

τοι εἰκονίσιμης ἐκεῖ, διὰ τὸν ἐδιον τὰ τὸν διαγωνισμὸν τοῦ 1855 ἐνίμυμονται πάντοτε λόγον. Δέν δέν ὁ μεγαλεπήριος Κωλέστης εἰκονί- την εἰκόνα τῆς Διαβόλης τοῦ Λουκιανοῦ, καὶ τὸ σὴν εἰς Βερταλίσ, καὶ εἰς τὸν Χειμερινὸν Κήπον πρὸς τὰ ἀριστερὰ λογιών πρόσωπον.. . θυγάτιε!!

(Jardin d'hiver). "Ηνοιξα λατέρνη τὸ ἔξηγνητικὸν

φυλλάδιον τοῦ Μουσείου, εὗρον τὸν ἀριθμὸν τῆς εἰ-

κόνος, καὶ ἀνέγγων ταῦτα — « 'Αριθμὸς (Δεῖνα)

τὸν μῆθον τῆς Διαβόλης τοῦ Λουκιανοῦ... Τὸ πρὸς τὴν ἀριστερὰν γινείν τῆς εἰκόνος λογιών πρόσωπον εἶναι... ὁ Φένόνος! — Ἀνάμεμά σε, Ζωγράφε, μὲ τὴν τέγνην σου! ἔκρεξα· σήμερον εἰκανισας πα- λαιῶν γνώριμον τῆς νεότητός μου μοῦ συνεκινητας τὴν καρδιαν...

Βλέπεις ἐκ τοῦ ἀνεκδότου αἵτοι, φίλε μου, δὲτε καὶ εἰκόνα μεγάλην πολλὰ παριστάνουσαν πρόσωπα, ὃν δὲν εἶναι κολακευτικὸν νὰ είναι τις πολύταρχος,

ἐν τῷ ὅποισιν, τὸ πρὸς τὴν γυναῖκαν τῆς εἰκόνος, σὲ εἶναι ἐνιστεῖ δυστύχημα νὰ ἔναιται τις ισγνός. Ζήτω,

τίμοια τόσον, ώστε ἔιλαμβος ἔκρεξα «Κύριε ἐ λατέρνη, ἡ εἰπραπελία! καὶ ἂν καταδέγεται, μιμή- λέγον! πῶς εὑρίσκεται ὁ ζαλακώστας ἐδῶ?» 'Αλλ' αὐτοῦ με ὡς πρὸς τοῦτο. Ήλήν ἐσλασσόημα!.. με-

τὴν διατίτης σὲ βεβαιώ ἔτοι κατὰ τὸν Μολλιέσειον μεῖται σὺ ποτέ;;

ἔκπρασιν ὡς ἐνιητὸν πύριον σταγγιδιώτιον δάματος. Δέν δέ-

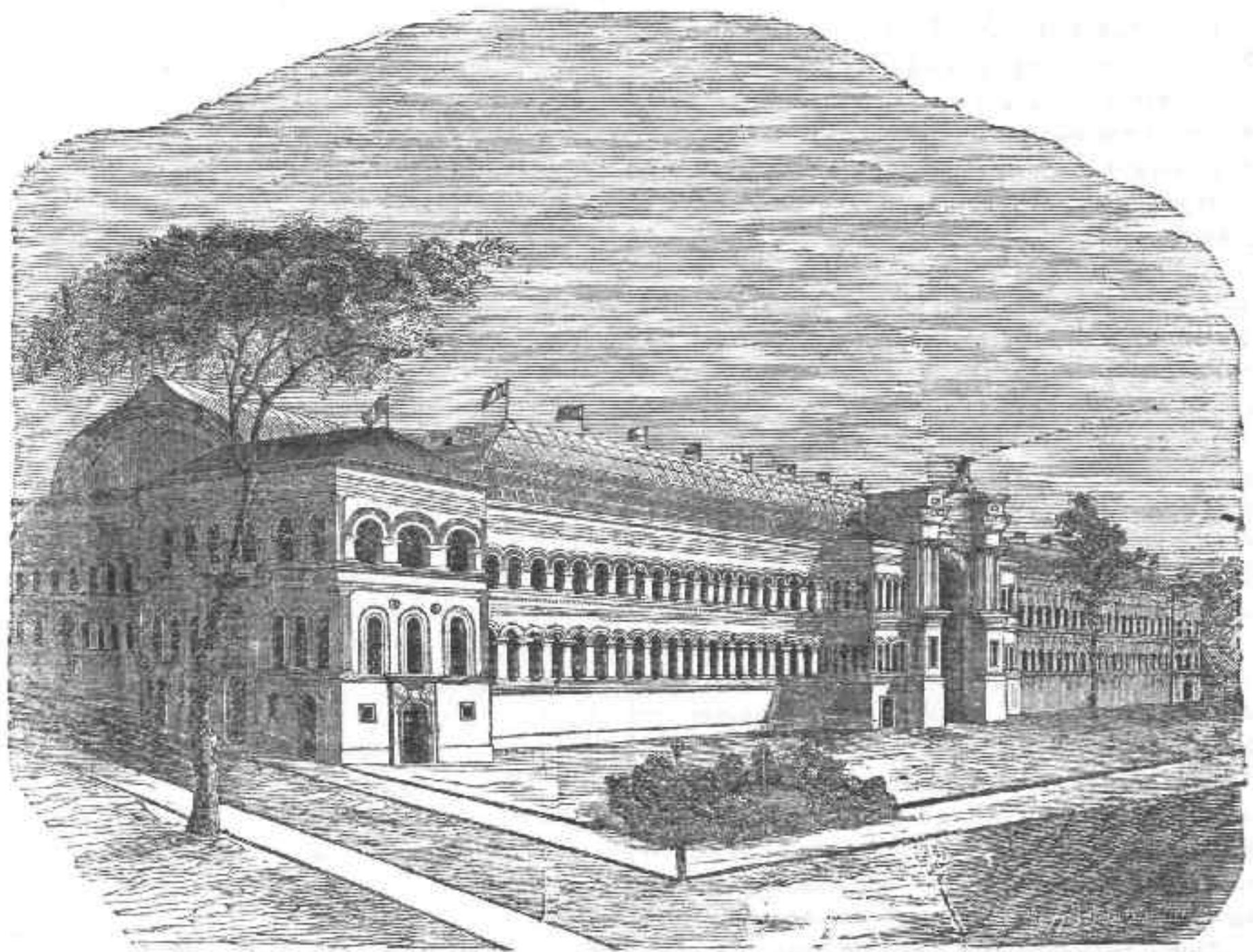
τοι εἰκονίσιμης ἐκεῖ, διὰ τὸν ἐδιον τὰ τὸν διαγωνισμὸν τοῦ 1855 ἐνίμυμονται πάντοτε λόγον. Δέν δέν ὁ μεγαλεπήριος Κωλέστης εἰκονί- την εἰκόνα τῆς Διαβόλης τοῦ Λουκιανοῦ, καὶ τὸ σὴν εἰς Βερταλίσ, καὶ εἰς τὸν Χειμερινὸν Κήπον πρὸς τὰ ἀριστερὰ λογιών πρόσωπον.. . θυγάτιε!!

Ο ἐν Πηγάσῳ συνάδελφός σου

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Γ. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ.

— o —

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ.

Ἐν τῷ 135 φυλλαδίῳ τῆς 1 Νοεμβρίου ἐπανελά- τῷ παλατίῳ τῆς Βιομηχανίας ἀπέδειξαν ὅτι οὐ μό- θουν τὴν εὔμενὴν κρίπτην τοῦ Γαλλικοῦ Οίκου μερι- νον τὰ κατακαλύπτοντα τὴν γῆν αὐτῆς ἕρεπια- κι-οῦ Ηγετήτορος περὶ τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας. ἀνήγειρεν, ὅλλα καὶ εἰς ἄλλα ἐπέδωκεν. « Κατ' αὐτὴν α τὰ ἐκτενέστατα ἔργα τῆς Ἑλλάδος ἐν Τὴν γνώμην ταύτην ἐπεκύρωσε διὰ πραγμάτων ἡ